

allelúja.

SECRETA - Ecclésiæ
quæsumus, Dómine, unitátis
et pacis propítius dona
concede: quæ sub oblátis
munéribus mýstice
designántur. Per Dóminum.

Preface Vánoční.

COMMUNIO (1. Cor. 11)
Quotiescúmque manducábi-
tis panem hunc et cálicem bi-
bétis, mortem Dómini annun-
tiábitis, donec véniat: itaque
quicúmque manducáverit pa-
nem vel bíberit cálicem Dó-
mini indígne, reus erit córpo-
ris et sánguinis Dómini, alle-
lúja.

POSTCOMMUNIO - Fac nos,
quæsumus, Dómine, divinitá-
tis tuæ sempitérna fruitióne
repléri: quam pretiósí Córpó-
ris et Sánguinis tui temporális
percéptio præfigúrat. Qui
vivis et regnas.

aleluja.

TICHÁ MODLITBA - Církev
své, prosíme, Pane, uděl
milostivě darů jednoty a
míru, jež tajemně se
naznačují obětovanými dary.
Skrze Pána našeho.

K PŘIJÍMÁNÍ (1. Kor 11,
26-27) Kdykoliv jísti bu-
dete chléb tento a z kali-
cha pítí, smrt Páně budete
zvěstovati, dokavad nepři-
jde; kdokoliv tedy jísti bu-
de chléb nebo pítí z kali-
cha Páně nehodně, vinen
bude tělem a krví Páně, ale-
luja.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Učiň, pro-
síme, Pane, abychom syceni
byli věčným požíváním tvého
Božství, jež předobrazuje
časné přijímání tvého dra-
hocenného Těla a tvé Krve.
Jenž žiješ.

Slavnost Božího Těla

Minulou neděli slavila Církev nejhlubší tajemství naší Víry; dnes obrací naši pozornost k stejné hlubokému tajemství přítomnosti Boží pod způsoby chleba a vína. Výročním dnem ustanovení Nejsv. Svátosti je vlastně Zelený čtvrtek. V ten den je však Církev skoro docela zaujata počínajícím utrpením našeho Vykupitele a nemůže se oddatí nesmírné radosti z ustanovení Velebné Svátosti.

Papež Urban IV. nařídil r. 1264 pro celou latinskou Církev, aby se památka této radostné události konala vždy ve čtvrtek po oktávě svatodušním. Svátost Oltární je pramenem a symbolem veškeré jednoty v Církví, která je mystickým tělem Kristovým. V ní se spojuje Vykupitel s námi a my s ním. V ní se spojuje lidstvo v jeden celek mezi sebou a dožívá se tak už něžného a sladkého spojení Lásky, kterým budeme jednou v Nebi v Bohu věčně žítí. Obě způsoby značí tuto jednotu, když chléb, utvořený z mouky mnoha rozemletých pšeničných zrn, a víno, vylisované z mnoha révových bobulí, slovem kněze se obracejí veškerou svou podstatou v tělo a krev Kristovu. Tak si přeje Vykupitel, abychom i my s ním byli jedno mystické tělo, udržované vespolek Láskou. - Tuto jednotu věřících vyjadřuje také průvod s Božím Tělem, jenž se v ten den konává. Všichni se v něm spojujeme k chvále Spasitele, jenž se nám dává ve Velebné Svátosti za pokrm duše. Tento průvod jest triumfem vtěleného Boha, při němž se věřící s mnohonásobnou láskou a chválou snaží dáti zadostiučinění za všechny urážky, kterých se dostává od lidí tomuto tajemství Lásky. - Sv. Tomáš Akv. († 1274) sestavil církv. hodinky a Mši sv. dnešní slavnosti. - Přítomnost při těchto bohoslužbách je odměněna bohatými odpustky. - Chodíme často k hostině, kterou nám dává na oltáři připravovati Bůh. Papež Pius X. vyzval dekretem z r. 1905, aby věřící po příkladu prvňích křesťanů chodili si co nejčastěji pro svou posilu k sv. Přijímání. Kdokoliv má dobrou vůli křesťansky a bohumilně žítí, třeba na sobě pozoroval ještě mnohé nedostatky, má právo se spojovati se svým Bohem ve Velebné Svátosti, která není ani tak odměnou za ctnost, jako spíše účinným lékem pro naše slabosti. Nespokojme se tedy přijímatí pouze o nedělích a svátcích, nýbrž živme se láskou Boží pokud možno denně! Kdybychom nedávali denně svému tělu potravu, zhylnuli bychom brzo; naše duše bez této andělské stravy také nemohou býti. Nenechme jich tedy hynouti hladem!

Epištola: Slovy: *To číňte na mou památku!* dostali Apoštolové a jejich nástupcové biskupové a kněží, stejnou moc proměňovati chléb a víno v Tělo a Krev Páně. Svátý Pavel nás poučuje, že oběť Mše svaté a Kristova oběť na kříži jsou jedno a totéž. Dříve tedy, než někdo přistoupí k této vznešené hostině, musí sám sebe zkoušeti, zdali nemá duši poskvěnou

těžkým hříchem, jehož dosud nelitoval a z něho se nevyzpovídal. Takový by si nešel ke stolu Páně pro požehnání, nýbrž pro vlastní odsouzení, protože se odvážil do špinavého a nekajícího srdce pozvatí Boha.

Evangelium: Tělo Páně a jeho Krev jsou jediný pokrm nesmrtnosti.

INTROITUS (*Ps. 80*) Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúja: et de petra, melle saturávit eos, allelúja, allelúja, allelúja. (*lb. 2*) Exsultáte Deo, adjutóri nostro: jubilate Deo Jacob. V. Glória.

ORATIO – Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo.

LÉCTIO Epístolæ b. Pauli Apóstoli ad Corínthios (*1, c. 11, 23-29*).

Fratres: Ego enim accépi a Dómino quod et trádidí vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradébatur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípíte, et mandúcate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam com-

VSTUP (*Ž. 80, 17*) Krmil je nejlepší pšenici, aleluja, a medem ze skály je sytil, aleluja, aleluja, aleluja. (*Ž. tamt. 2*) Plesejte Bohu, pomocníku našemu; jásejte Bohu Jakubovu. V. Sláva.

MODLITBA – Bože, jenž jsi nám v podivuhodné Svátosti památku svého umučení pozůstavil, popřej, prosíme, abychom svatá tajemství tvého Těla a Krve tvé tak uctívali, bychom stále v sobě znamenali ovoce tvého vykoupení. Jenž žiješ a kraluješ.

ČTENÍ z 1. listu sv. Pavla Apoštola ke Kronitským (*11, 23-29*).

Bratři! Já jsem přijal od Pána to, co jsem též podal vám, totiž, že Pán Ježíš v té noci, ve které byl zrazen, vzal chléb a učiniv díky, rozlámal jej a řekl: Vezměte a jezte, toto jest tělo mé, které se za vás vydává; to číňte na mou památku. Taktéž vzal i kalich

véntium.

Tu, qui cuncta scis et vales: qui nos pascis hic mortále: tuos ibi commensáles, coherédes et sodáles fac sanctórum cívium. Amen. Allelúja.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem (*6, 56-59*).

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sanguínem, in me manet et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de cælo descéndit. Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum.

OFFERTORIUM (*Levit. 21, 6*) Sacerdótes Dómini incénsurum et panes offerunt Deo: et ideo sancti erunt Deo suo, et non pólluent nomen ejus,

skavý, v zemi živých dej nám zřít!

Všemohoucí, Převeliký, jenž nás paseš, smrtelníky. Svými spolustolovníky, dědici a účastníky svatých rač nás učinit! Amen. Aleluja.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Jana (*6, 56-59*).

Za onoho času řekl Ježíš zástupům židovským: Tělo mé vpravdě jest pokrm a krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec, a já živ jsem pro Otce, tak i ten, kdo jí mne, živ bude pro mne. Toto jest chléb, jenž s nebe sestoupil ne jako otcové vaši jedli mannu a zemřeli. Kdo jí chléb tento, živ bude na věky.

Řiká se *Věřím*.

OBĚTOVÁNÍ (*3. Mojž. 21, 6*) Kněží Páně obětují kadidlo a chleby Bohu; a protož mají býti svatými Bohu svému a neposkvrňovati jeho jména,

sumptus consúmitur.

Sumunt boni, sumunt mali:
sorte tamen inæquáli, vitæ
vel intéritus.

Mors est malis, vita bonis:
vide paris sumptiónis quam
sit dispar éxitus.

Fracto demum sacraménto,
ne vacílles, sed meménto,
tantum esse sub fragménto,
quantum toto tégitur.

Nulla rei fit scissúra: signi-
tantum fit fractúra: qua nec
status nec sttúra signáti
minúitur.

Ecce panis Angelórum, factus
cibus viatórum: vere panis
filiórum, non mitténdus
cánibus.

In figúris præsignátur, cum
Isaac immolátur: agnus
paschæ deputáur: datur
manna pátribus.

Bone pastor, panis vere, Jesu,
nostri miserére: tu nos
pasce, nos tuére: tu nos
bona fac vidére in terra vi-

ství dochází.

Dobří, špatní přijímají,
nestejný však osud mají:
Život – smrti objetí.

Smrt je zlým a dobrým žití.
Zříš, jak různý může být
účín téhož přijetí.

Když se potom Svátost láme,
nechť se věrou nevíkláme,
pod úlomkem tolik máme,
kolik celek uhostí.

Netrpí věc těmi ději, způ-
sobu jen rozbíjejí, ale věc
a stavy její potvrzají v Svá-
tosti.

Chléb, jenž blaží Nebešťany,
poutníkům, hle, v pokrm da-
ný, v pravdě synům uchysta-
ný, není pokrm štěňátek.

Oběť v předobrazech známá:
Isak, žertva Abrahama,
velkonoční oběť sama,
manna Otcům v onen věk.

Dobry's Pastýř, Chléb jsi
pravý! Smiluj se, slyš hlas náš
lkavý: Pasíž, hlídej naše
davý, dobro dej nám, Přela-

memoratióнем. Similiter et
cálicem, postquam cœnavit,
dicens: Hic calix novum Te-
stamentum est in meo sán-
guine. Hoc fácite, quoties-
cúmque bibétis, in meam
commemoratióнем. Quoties-
cúmque enim manducábitis
panem hunc et cálicem bibé-
tis, mortem Dómini annuntiá-
bitis, donec véniat. itaque
quicúmque manducáverit pa-
nem hunc vel bíberit cálicem
Dómini indigne, reus erit cór-
poris et sánguinis Dómini.
Probet autem seípsum homo:
et sic de pane illo edat et de
cálice bibat. Qui enim man-
dúcat et bibit indigne, judíci-
um sibi mandúcat et bibit:
non dijúdicans corpus Dómi-
ni.

GRADUALE (Ps. 144, 15-16)
Oculi ómnium in te sperant,
Dómine: et tu das illis escam
in témpore opportúno. V.
Aperis tu manum tuam: et
implet omne ánimal benedi-
ctióне.

Allelúja, allelúja. V. (J. 6)
Caro mea vere est cibus, et
sanguis meus vere est potus:
qui mandúcat meam carnem

po jídle a řekl: Tento kalich
jest nová Úmluva potvrzená
mou krví; to čiňte, kolikrát-
koli jej píti budete, na mou
památku. Kdykoli totiž jíte
chléb tento a pijete kalich,
smrt Páně zvěstujete,
dokavad nepřijde. Proto
kdokoli bude jísti chléb tento
aneb píti kalich Páně
nehodně, vinen bude tělem a
krví Páně. Zkusíť však každý
sám sebe a tak z toho chleba
jez a z kalicha pij; neboť kdo
jí a pije nehodně, odsouzení
sobě jí a pije, poněvadž
neroznává těla Páně.

Sv. Pavel svými slovy dosvědčuje,
že on i ostatní Apoštolové dělají to,
co výslovně dostali předáno od
Pána Ježíše.

STUPŇOVÝ ZPĚV (Ž. 144,
15-16) Oči všech upírají se
s důvěrou k tobě, Pane, a ty
jim dáváš pokrm v pravý čas.
V. Ty otvíráš svou ruku a
nasycuješ každého tvora
požehnáním.

Aleluja, aleluja. V. (Jan 6, 56-
57) Tělo mé vpravdě jest
pokrm a krev má vpravdě
jest nápoj; kdo jí mé tělo a pi-

et bibit meum sánguinem, in je mou krev, zůstává ve mně
me manet et ego in eo. a já v něm.

V následující vznešené *Sekvenci sv. Tomáš Akvinský* opěvuje v hlavních
rysech všecko, čemu Církev sv. učí o Velebné Svátosti:

SEQUENTIA – Lauda, Sion, SEKVENCE – Chval, Sione,
Salvatórem, lauda ducem et Spasitele, chval Pastýře,
pastórem in hymnis et vůdce vřele, zpěvy, písně,
cánticis. hymny pěj!

Quantum potes, tantum Odvažuj se, jak jen možné,
aude: quia major omni laude, větší je, než chvály zbožné,
nec laudáre súfficis. nepostačíš chválit jej!

Laudis thema speciális, panis Zcela zvláštní látka chvály –
vivus et vitális hódie živý chléb, zdroj žití stálý –
propónitur. pro den dnešní nastala.

Quem in sacræ mensa coenæ, Chléb, jež v hodech za
turbæ fratrum duodénæ večera bratří četa dvanáctará
datum non ambígitur. zcela jistě dostala.

Sit laus plena, sit sonóra, sit Bud' zpěv plný, bud' zpěv ja-
jucúnda, sit decóra mentis sný, budiž libý, budiž hlasný
jubilatío. jásos myslí, ples a vděk.

Dies enim sollémnis ágitur, in Dnes je slavnost, o níž se
qua mensæ prima recólitur vzpomíná, kterak povstala
hujus institútio. prvně ta hostina, hoďu toho
počátek.

In hac mensa novi Regis, Oběť nové smlouvy vzniká.
novum Pascha novæ legis Stůl nového Panovníka
Phase vetus términat. odděluje starý čas.

Vetustátem nóvitas, umbram, Staré ničí novota, prchla
fugat véritas, noctem lux Pravdou Temnota, noc, již
elíminat. zahnal denní jas.

Quod in cœna Christus Kristus při hostině svatě děl:
gessit, faciéndum hoc Co činím, činit máte, na Mne
expréssit in sui memóriam. vzpomínající.

Docti sacris institútis, panem, Svatá stanovení ctíme, chléb a
vinum in salútis consecrámus víno přinášíme, oběť spásy
hóstiam. svěťice.

Dogma datur Christiánis, Dogma křesťanům se dává,
quod in carnem transit panis že se z chleba Tělo stává,
et vinum in sánguinem. z vína že se stává Krev.

Quod non capis, quod non Nechápe duch, nedozírá,
vides, animósa firmat fides, horlivá však sílí víra, ač je
præter rerum ordinem. jiný věci zjev.

Sub divérsis speciébus, signis Pod různými vzezřeními
tantum, et non rebus, latent věcmi ne, leč znameními
res exímiaé. výborný je Předmět skryt.

Caro cibus, sanguis potus: Nápoj Krve, pokrm Těla,
manet tamen Christus totus, v obou Kristus je však zcela,
sub utrâque specié. nepřestává celý být.

A suménte non concísus, non Přijímáš-li, zůstal celý,
confráctus, non divísus: nezláme se, nerozdělí, nikdy
ínteger accípitur. pranic neschází.

Sumit unus, sumunt mille: Bere jeden, tisíc bere. Jako
quantum istí, tantum ille: nec jeden, davy steré, aniž množ-